

הַכַּפּוּרִים, לפי שהיא שהיא מכפרת לעמ"י על עונותיהם **דְּכַתִּיב בִּיהָ** שכתוב בה באמא שלאחר שישראל עושים תשובה (ויקרא טז) **לְטַהֵר אֶתְכֶם מִכָּל חַטָּאתֵיכֶם**. דהיינו שאמא עילאה מטהרת ומכפרת לעמ"י על כל עונותיהם **וּמִתְּפִלַּת חַיִּין נ' תִּרְעִין** ואז נפתחים ומתגלים חמישים שערי בינה שבהם סוד החירות ממלאך המות ומשעבוד ומכל צרה (רמ"ק) **דְּסִטְרִין גְּלִיפִין**. שקצוות הז"א חקוקים לקבל את אותם החמישים שערים ומשם החמישים שערים נמשכים להשפיע ביסוד והמלכות (רמ"ק).

ועתה חוזר לבאר את הפסוק שהתחיל בו בראש המאמר

תָּאנָא, כְּתִיב למדנו שכתוב בפסוק **וְהָיָה כִּי יַחַטָּא אִישׁ, וְשׂוֹאֵל מֵהוּ כִּי יַחַטָּא, וְלִבְסוּף אִישׁ**. דהיינו למה כתב בהתחלה כי יחטא ואח"כ בסוף כתב ואשם כי אם החטא והאשם הם אותו דבר, קשה למה כפל הכתוב **אִישׁ אֵלָּא הֵכִי תָאנָא**, אלא מתרץ שכך למדנו שמש"כ **כִּי יַחַטָּא פִּירוּשׁוֹ מֵאִינוּן חוֹבִין דְּאִקְרוּן חַטָּא**, שחטא מאותם עוונות שבשוגג שנקראים חטא **דְּכַתִּיב** שכתוב בפסוק **מִכָּל חַטָּאת הָאֲדָם**. דהיינו מהשגגות ומש"כ **וְאִישׁ: פִּירוּשׁוֹ כְּמָה דְאֵת אִמֵּר** כמו שנאמר בפסוק (במדבר ה) **הָאִישׁ הַמוֹשֵׁב לַיִּי**. דהיינו האשם המושב לה' הכוונה מלשון תיקון שיתקן וישיב את האשם וכן כאן הפירוש של **וְאִישׁ: הכוונה ויתקן, כְּלוּמַר** שמש"כ והיה כי יחטא ואשם הכוונה **אִם יִתְקַן עוֹבְדוּי**, דהיינו אם יחטא ואח"כ יתקן ויכשיר את מעשיו ואז נאמר בו **וְהֵשִׁיב אֶת הַגְּזֻלָּה אֲשֶׁר**

גָּזַל. דהיינו שיחזיר וישיב את האורות של החסדים שהוא גזל מלהתפשט בספירות כראוי (מק"מ) **אָמַר רַבִּי יוֹסִי** שהפירוש של ואשם הכוונה ויתקן **מִמִּשְׁמַע דְּכַתִּיב** וזה משמע מזה שכתוב **וְהָשִׁיב**, דהיינו מעצמו לפי ש **וַיָּשִׁיב לָא כְּתִיב** בפסוק כי אם פירוש ואשם הוא חטא היה צריך לכתוב וישיב שהוא מלשון ציווי, שכיון שחטא הוא צריך להשיב את הגזלה (מק"מ) **אֱלֹא כְּתוּב וְהָשִׁיב**, דהיינו מעצמו **וְהָשִׁיב דִּי יִקָּא**. ומלת והשיב מדויקת שכיון שחטא ועשה את התיקון אז ממילא השיב את האורות של החסדים למקומם (מק"מ).

בארבע תקופות בשנה הדינים מתעוררים

תְּנִיא, בְּאַרְבַּע תְּקוּפֵינ דִּשְׁתָּא, למדנו שבארבע תקופות בשנה שהן תקופת תשרי ותקופת טבת ותקופת ניסן ותקופת תמוז שהן כנגד הארבעה ראשי שנים [ק"ב] (רמ"ק) **קָלָא אֶתְפָּסְק**, הקול של המלכות מפסיק להכריז על המשכת השפע (מק"מ) **וְדִינִין מְתַעְרִין**, ואז הדינים מתעוררים **וְתִשׁוּבָה תִּלְיָא עַד דִּאֶתְתְּקֵן**. והתשובה שהיא בבינה ממתינה עד שישראל יחזרו בתשובה ואז היא תחזור להשפיע למלכות **וְכַד דִּינִין מְתַעְרִין**, וכאשר הדינים מתעוררים מפני שישראל לא חזרו בתשובה **קָלָא נְפִיק**, קול יוצא כדי לקבץ את

אור הרשב"י

השנה לשנים ולשמטין וליובלות, לנטיעה ולירקות. באחד בשבט, ראש השנה לאילן, כדברי בית שמאי. בית הלל אומרים, בחמשה עשר בו.

[ק"ב] כנזכר במשנה במסכת ראש השנה פרק א ארבעה ראשי שנים הם. באחד בניסן ראש השנה למלכים ולרגלים. באחד באלול ראש השנה למעשר בהמה. רבי אלעזר ורבי שמעון אומרים, באחד בתשרי. באחד בתשרי ראש

בתי הדינים שישבו לדון (רמ"ק) וְד' זְוִיזִין (ס"א זימנין) דְּעֵלְמָא, וארבע זויות העולם שנמצאים במלכות שהם החסד והדין והרחמים והכללות שלהם (רמ"ק) סְלִקִין וְנַחֲתִין. עולים להשתתף בבית הדין העליון ויורדים להשתתף עם הבית הדין התחתון (רמ"ק) פְּרוּזָא קְרִי, וְלִית מָאן דִּישְׁנַח וְיִתְעַר. ואז הכרוז קורא כדי שיחזרו בתשובה ואין מי שישיגח בכרוז ויתעורר ע"י שישוב בתשובה שלימה וְקוּדְשָׁא בְּרִידָּהּ הוּא זְמִין, אִם יִתּוּבוּן יִתּוּב, והקב"ה דהיינו הבינה מזומנת, שאם ישראל ישובו בתשובה אז היא תחזור ותשוב להשפיע שפע וְאִי לָאו, (פלא ס"א קלא) אֲתַפְסֵק, ואם ישראל לא ישובו בתשובה אז הקול שמכריז על השפעת השפע מופסק וְדִינָא אֲתַעְבִּידוּ ואז הדינים נעשים ויורדים למטה בעולם הזה וְכִדִּין אֲתַקְרִי ואז נקרא הקב"ה כביכול וְיִתְעַצֵּב, שפירושו וְיִתְעַצֵּב בְּבֵיתִי בְּרֵאִי. דהיינו שרק בבתיים החיצוניים דהיינו בבי"ע יש שם עצבות מחמת הדין שיש למטה (מק"מ).

מיום שנחרב בית המקדש אין יום שלא מצוי בו דינים קשים

אָמַר רַבִּי יְהוּדָה, תְּנִינָן, למדנו מִן יוֹמָא דְאַתְחָרַב בֵּי מִקְדָּשָׁא, שמיום שנחרב בית המקדש לִית יוֹמָא דְלֹא אֲשַׁתַּכַּח בֵּיהּ רְתָחָא בִישָׂא. [קיג] אין יום שלא מצוי בו דינים קשים [קיד]

אור הרשב"י

[קיג] וכ"כ במשנה סוטה פרק ט' משנה י"ב רבן שמעון בן גמליאל אומר משום רבי יהושע, מיום שחרב בית המקדש, אין יום שאין בו [קיד] ומש"כ לעיל שיש דין רק בד' תקופות

הלימוד היומי

מֵאֵי טַעְמָא. ומה הסיבה לזה **מִשּׁוּם דְּתַנִּינן**, בגלל שלמדנו **אָמַר רַבִּי יוֹדָאי אָמַר רַבִּי יִיסָא, נִשְׁבַּע הַקָּדוֹשׁ בְּרוּךְ הוּא שְׁלֵא יִכְנֵס בִּירוּשָׁלַם דְּלַעִילָא, עַד שְׂיִכְנֵסוּ יִשְׂרָאֵל בִּירוּשָׁלַם דְּלַתְתָּא.** שהקב"ה דהיינו ז"א נשבע שלא יכנס בירושלים שלמעלה דהיינו שלא יתייחד עם השכינה עד שלא יכנסו בני ישראל בירושלים שלמטה בביאת המשיח (מק"מ) **וּבְגִין כַּךְ, רַתְתָּא אֲשַׁתְּכַחַת בְּעֵלְמָא.** ובגלל זה נמצא ושורה הדין בעולם.

החטאים גורמים שמסתלקים נה"י דאו"א מז"א

אָמַר רַבִּי יוֹסִי, (ויקרא יח) כְּתִיב כְּתוּב בַּפְּסוּק עֲרוֹת אַבִּיךָ וְעֲרוֹת אִמְךָ לֹא תִגְלֶה. דהיינו שלא תגרום ע"י החטא שיסתלק

נה"י דאבא ודאמא מז"א ועי"כ יתגלה יסודה לפי שיסודה מתלבש בז"א והז"א סותמו וזה נקרא גילוי ערוה (מק"מ) **וּכְתִיב, וּכְתוּב עוֹד בַּפְּסוּק אִמְךָ הִיא לֹא תִגְלֶה עֲרוֹתֶיהָ. וְתַנִּינן אִמְךָ הִיא וְדָאי.** ולמדנו שמש"כ אמך בפסוק הכוונה לבינה שהיא אמא עילאה **הָא אִם גְּלָה עֲרִייתָהּ,** והרי אם ע"י החטא הוא גילה את ערוותה **לְמֵאן בְּעֵי לְאַתְבָּא לָהּ,** למי הוא צריך להשיב אותה **וְדָאי לְתַקְנָא מָאי דְגִלִּי.** אלא ודאי שהוא צריך להשיב אותה למי שהוא גילה אותה דהיינו שצריך להחזיר את נה"י דאמא להתלבש בז"א כבתחילה לפני החטא (מק"מ).

אור הרשב"י

היינו קודם החורבן (רמ"ק).

הלימוד היומי

ניתן להקדיש עבור הנצחות או לרפואה / העלחה טל' 02-6249000